

Kvistgjengeren

Utgitt av Norsk kvistgjengerforening

Nr. 50, høst 2023, årgang 25

Kvistgjengeren

Norsk kvistgjengerforening er dannet for å kunne utvikle intuitive søkemetoder, lære og dele erfaringer. Foreningen skal også arbeide for å øke interessen for og kunnskapen om kvistgjengeri. Foreningen er politisk og religiøst uavhengig.

Vi bruker begrepet «kvistgjengeri» som samlebetegnelse for alle intuitive søkemetoder.

Hjemmeside: www.kvistgjenger.no

Styret

Leder

Gaute Hadland

Visteveien 30, 4071 Randaberg

Tlf.: 97 75 50 34

E-post: gahadlan@online.no

Nestleder

Sissel Astrid Fuhre

Askveien 250, 3519 Hønefoss

Tlf.: 41 55 41 63

E-post: sis-fuh@online.no

Kasserer

Christian H. Kjellberg

Prost Holviks vei 30B, 1362 Hosle

Tlf.: 97 79 50 25

E-post: chkj@broadpark.no

Styremedlem

Kjell Arne Drag

Kisgruveveien 91, 3614 Kongsberg

Tlf.: 32 72 18 66 / 91 77 82 98

E-post: kjelarnd@online.no

Styremedlem

Henry Marius Windt-Val

Kringleåsen 19, 2170 Fenstad

Tlf.: 90 76 16 52

E-post: hewiva@outlook.com

Medlemsavgift

Hovedmedlem: kr. 300 per år

Familiemedlem (uten tidsskrift): kr. 110 per år.

Husk å melde adresseendring (post og e-post) ved flytting og endring.

Ikke medlem ennå?

Dersom du vil bli medlem, kan du melde deg inn på nettsiden vår, www.kvistgjenger.no.

Dersom du ikke er på internett, kan du kontakte Christian H. Kjellberg

Prost Holviks vei 30B, 1362 Hosle

Tlf.: 97 70 50 25

Bankkonto: 1503 62 78258

Vipps-nr.: 21212

Organisasjonsnr.: 986 092 366

Bladet Kvistgjengeren

Bladet gis ut to ganger i året. Redaksjonen tar gjerne mot tips og stoff til bladet. Alt som har å gjøre med kvistgjengeri er interessant: korte og lange artikler, bilder, tips om oppslag i andre medier. Redaksjonen hjelper til med språkvask og tilrettelegging for trykking, selvsagt i samarbeid med bidragsyteren.

Frist for stoff til Kvistgjengeren nr. 51 er 1. februar 2024.

Redaktører

Marianne Lund Tverlid

Tlf.: 95 05 17 20

E-post: mltverlid@gmail.com

Ingebjørg Rivedal

Tlf.: 91 58 93 99

E-post: inriveda@online.no

Forsidefoto: Marianne Lund Tverlid

Opplag 200 eks.

Grafisk setting i skrifttypen Book Antiqua ved Ingebjørg Rivedal

Trykking: HG media AS, 1351 Rud

Innhold

	Side
Temaer fra årsmøtehelga i Alvdal	
Marianne Lund Tverlid: Seminar og årsmøte i Alvdal	3
Brit Johanne Drageset: The Emotion Code (Følelseskoden)	4
Tomas Hovind: Jordomspennende rutenett – er det egentlig mulig?	6
Terje Nordkvelle: Guidet av universet – Se eksempler på Youtube	8
Christian Kjellberg: John Gurslis foredrag om sitt liv og virke	11
Paul Holmberg: Fri energi	14
Sigmund Hagen: Forunderlige hendelser	16
Marianne Lund Tverlid: Verbet vårt	17
Marianne Lund Tverlid: Intervju med avtroppende redaktør Sissel	18
Redaktørskifte	20

Vi fikk ikke plass til artikkelen «Uvanlege evner del 2» i dette nummeret; den kommer i neste nummer.

Seminar og årsmøte i Alvdal

9.-11. juni 2023

Marianne Lund Tverlid

Etter litt forfriskninger på verandaen fredag ettermiddag, samlet 25 kvistgjengere seg i konferansesalen på Gaiasenteret, hvor vertinne Nina Østgaard gav oss en fin orientering om stedet.

Det er i dag 15 fastboende i Gaiagrenda, som alle bidrar frivillig inn i de ulike oppgavene for at stedet skal gå rundt. Et av de viktigste, felles målene for Gaiasenteret er å søke optimal livskvalitet for alle – og ha romslighet nok til å ikke definere hva som ligger i det, nettopp for å favne alle typer mennesker og behov. I søken etter å finne sin egen optimale livskvalitet kan det selvfølgelig være godt med et verktøy for å komme dithen, og her brukes et spirituelt prinsipp kalt IKIGAI. Det er av japansk opprinnelse, og kan være en hjelp i jakten på meningen med livet for de som søker det. IKIGAI står for: IKI er «å leve», GAI er «grunnen til». Metoden for å komme frem til det finnes ved å se på tverrsnittet mellom de fire områdene

- 1) Hva er du god på
- 2) Hva elsker du å gjøre
- 3) Hva trenger verden, og
- 4) Hva kan du bli betalt for

Senteret har også stort fokus på permakultur, og dyrker frem egenprodusert, økologisk mat som kvistgjengerne fikk smake – helt fantastisk! Og på toppen av dette er det sentralt for Gaia-grenda å bo i energieffektive, runde hus som er arkitekttegnet i tråd med det gyldne snitt og hellig geometri.

Det ble avholdt mange spennende foredrag i løpet av helgen, og de fleste tema er gjengitt i artiklene som følger. Det var et vidt spenn, og vi fikk både mange oppklarende forklaringer, og helt nye spørsmål som dukket opp underveis. Da søndagen kom ble det årsmøte, lunsj og hjemreise, og tiden sammen gikk som vanlig altfor fort!

The Emotion Code

(Følelseskoden)

Brit Johanne Drageset

I denne artikkelen vil jeg gjenfortelle fra foredraget jeg var bedt om å holde på årets årsmøte for Kvistgjengerforeningen. Mine erfaringer har tatt meg til verktøyet The Emotion Code, og jeg delte litt fra veien min fram til å jobbe med dette, samt teorien bak, før deltakerne fikk teste det ut i smågrupper.

Min bakgrunn

I utgangspunktet var jeg adjunkt – uten noe ønske om å jobbe i grunnskolen. I stedet jobbet jeg med mye forskjellig opp gjennom årene og hadde hele tiden andre jobber parallelt med det alternative, som jeg etter hvert ble opptatt av.

På nittitallet jobbet jeg med aromamassasje og trivdes godt med det. Og samtidig ønsket jeg å gjøre mer for klientene. Jeg tenkte at innen jeg fylte femti ønsket jeg å være en dyktig terapeut. Så kom ordene «alternativ psykologi» til meg, uten at jeg hadde noen formening om hva de betydde. Da jeg rundet femti, hadde jeg ikke nådd målet – men veien åpnet seg med at jeg tok utdanning i tankefeltterapi (TFT) i 2000. Den ble utviklet av psykologen Roger Callahan, og her i Norge ble den kjent gjennom kursene som ble holdt av Mats Uldal. TFT handler om å forløse følelser og ubehag gjennom å banke på visse punkter på meridianene i kroppen – punkter som blir brukt i akupunktur.

Etter å ha tatt denne utdanningen oppdaget jeg «Bli satt fri fort» – BSFF (Be Set Free Fast) som ble utviklet av den amerikanske psykologen Larry P. Nimms, og med dette var lidenskapen min tent. Denne teknikken er også rettet mot å forløse følelser, og for meg ble det et enklere verktøy enn TFT. (Jeg er stadig på jakt etter de enkleste måtene å skape de største endringene på.) Her velger en et nøytralt stikkord som fungerer som en nøkkel til underbevisstheden. Så blir det gitt en engangsbeskjed til underbevisstheden om å hjelpe til med å gi slipp på ubehaget som en kjenner på (emosjonelt eller fysisk), og når en jobber, brukes stikkordet i den hensikt å forløse ubehaget.

Rundt 2014 tok jeg en coaching-utdanning med fokus på å hjelpe folk videre i livet, og dette har blitt en ramme for arbeidet mitt der jeg trekker inn elementer fra alt jeg har lært og fortsetter å lære.

Følelseskoden

I 2018 ble jeg så sertifisert utøver av The Emotion Code (Følelseskoden) og The Body Code (Kroppskoden), som er utviklet av kiropraktoren Bradley Nelson, og lidenskapen min for energiarbeid fikk ny næring. Jeg jobber for det meste over telefon, og det er nyttig siden jeg nå bor i ei lita bygd på Vestlandet.

I Emotion Code brukes en tabell med seksti ulike følelser som er samlet i tolv grupper med fem følelser i hver. Gruppene er plassert i to kolonner med seks rader. Terapeuten skal finne ut hva som er den største/viktigste bakenforliggende årsaken til klientens plage (som kan være fysisk eller emosjonell), og finner den spesifikke følelsen ved å spørre «Er den i kolonne A?». Dersom nei: «Er den i kolonne B?». Når kolonnen er identifisert, finner en på samme måte den riktige raden og har dermed ei gruppe på fem følelser, og spør om en og en følelse til en finner den aktuelle følelsen. Denne kan så forløses ved å *holde intensjonen* om å forløse den. I Emotion Code brukes en magnet (det kan være en kjøleskap-magnet) eller bare hånden som strykes tre ganger langs et stykke av guvernørmeridianen som går fra et punkt mellom nesa og overleppa, over hodet og ned langs ryggraden til halebeinet. I stedet for dette, bruker jeg bare stikkordet fra BSFF.

Så går en videre og spør hva som nå er den største/viktigste bakenforliggende årsaken til plagen, forløser denne, og gjentar til det ikke kommer opp noe mer. I utgangspunktet er det ikke nødvendig å gå inn i historien og fortelle mye om hva ubehaget dreier seg om, men dersom det er knyttet til en bestemt episode eller situasjon, kan det iblant være nyttig å bli klar over det. Etter å ha forløst årsaker til ubehaget, kan en så snu fokuset til hvordan en ønsker å ha det (et positivt utsagn) og forløse ubalanser som hindrer dette i å være sant. Når en har forløst en følelse, kan en teste om den faktisk er nøytralisert. En plage kan ha mange lag – det er som å skrelle en løk – og det kan være nødvendig å fortsette flere ganger, som oftest med noen dagers mellomrom, for å forløse ubehaget helt.

The Emotion Code er et element i The Body Code. Dr. Brad, som han kalles, legger vekt på å koble seg opp og be om hjelp fra den andre siden før en begynner å jobbe med noen. Som i andre energiteknikker kan en jobbe på seg selv, med andre personer og med dyr. Og når en skal jobbe med en annen, er det viktig alltid å få tillatelse fra den person før en jobber med vedkommende, eller fra foresatte/eiere hvis en skal jobbe med barn/dyr.

Jeg bruker muskeltesting (utviklet innen kinesiologien) for å få svar på spørsmålene. Dette er et vanlig redskap for mange av dem som gjør energiarbeid med mennesker og dyr, og det kan utføres på mange måter. En må stille spørsmål eller komme med utsagn som har ja- eller nei-svar, sant eller usant. Klientens underbevissthet vil så gi svar gjennom at musklene i kroppen styrkes dersom svaret er ja/sant, og de svekkes dersom svaret er nei/usant. En kan også bruke pendel eller søkevinkler for å få svar. Når en jobber med en annen, må en koble seg på vedkommende (som å ta en telefon) og sjekke at en tester på vegne av denne.

Det lyttes konsentrert i konferansesalen
Foto: Ingebjørg Rivedal

På årsmøtet

Deltakerne gikk sammen to og to for å prøve ut muskeltesting på hverandre. Den som skulle testes, holdt den ene armen rett ut mens den andre holdt noen fingre over håndleddet og trykket ned til de fant balansepunktet. Så skulle den som ble testet, si «Jeg heter (eget navn)», og den som testet skulle trykke ned med samme kraft som tidligere, og armen vill da være sterk og holde seg oppe. Så skulle den som ble testet si «Jeg heter (feil navn)». Armen ville da bli svak og gå ned. Deretter byttet de på å bruke The Emotion Code for å finne og forløse årsaker til et ubehag, før vi avsluttet med deling av erfaringer og tanker.

Nettside for The Emotion Code og The Body Code: <https://discoverhealing.com>
Her kan en blant annet laste ned en gratis startpakke for The Emotion Code.

Jordomspennende rutenett

- er det egentlig mulig?

Tomas Hovind, Kvistgjenger

Innledning

Kan energirutenettet beskrevet av Dr. Hartmann være jordomspennende? Jeg tror ikke det, og tenker å si litt om hvorfor jeg ikke klarer å se for meg at det er slik. Jeg fokuserer ikke på Hartmann- eller Curry-nett her, men heller på geometrien til jorda. Jorda er rund, i hvert fall nesten. Men vi kan godt kalle den en kule for enkelthets skyld. Og kuler og rettlinjede geometrier er ikke særlig kompatible og lette å få til å passe sammen. Mer om dette senere. Litt om Dr. Ernst Hartmanns historie først.

Dr. Hartmann og hans oppdagelser

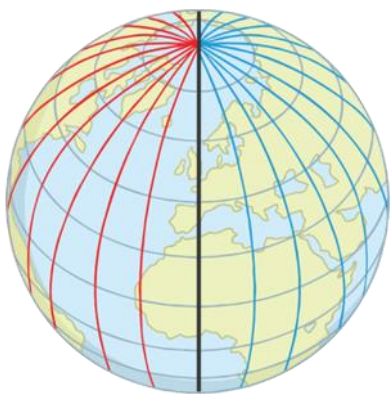
Hvis vi nå tar utgangspunkt i den tyske legen Dr. Ernest Hartmann's (1915-1992) arbeid fra forrige århundre, så oppdaget han at en del pasienter på klinikken han arbeidet ved ble friske, og andre forble syke og også dårligere enn de var i utgangspunktet. Jeg kjenner ikke historien i detalj, men vil beskrive ut fra det jeg har oppfattet hittil. Han flyttet senger med pasienter som ikke viste bedring fordi han trodde det var noe stråling fra jorda. De som ikke ble friske flyttet han til et annet sted, og de ble friske. Han hevdet at det fantes et energirutenett som var iboende i jorda. Og dermed har man senere ment at det er et jordomspennende, altså et globalt rutenett. Energirutenettet som Hartmann oppdaget på klinikken hadde en maskevidde på ca. 2.5m. Hartmann skrev 3 bøker rundt dette, alle på tysk, og sikkert vanskelig tilgjengelig. De to siste fra 1964 og 1986 har i hvert fall et ISBN nummer. De som er interessert - sett i gang (ISBN 9783776006537 og ISBN 9783776009118 *Krankheit als Standortproblem* Vol 1 & 2). Bøkene hans ble stort sett slaktet av sine samtidige vitenskapsmennesker og andre leger - 'Rubbish'

fra perm til perm skrev bl.a Prof. Dr. E. Wielandt i 1982. Han klarte ikke å forstå at sykdom kunne komme av hvor den sykes seng stod plassert. Men den slags uttalelser vet vi jo alle i kvistgjengermiljøet hva egentlig betyr (frykt for det uforklarlige, kombinert med å leve etter prinsippet om å avvise før undersøkelse, samt en gedigen dose falsk stolthet, eller noe i den dur). Både Ernst Hartmann og broren Robert drev aktivt som kvistgjengere.

Globalt Rutenett

Hartmann's energirutenett er det vi i kvistgjengerforeningen vanligvis kaller H4. Det er fordi vi har funnet flere liknende rutenett, og har vært nødt til å sette et navn på de for å skille dem fra hverandre. De har forskjellige energier, forskjellige oppbygninger og størrelser. Det vi mener er Hartmanns nett, altså H4, har en sidelengde eller bredde på ca. 2.5m. Jeg sier ca. 2.5m for det er nøyaktig nok for meg, for jeg vet det kan være vanskelig å få slike målinger presise. Men uansett, la oss si 2.5m, og det er her i Nord-Europa. Det er beskrevet i Tyskland, Frankrike, England og Norge, sikkert andre land også. Men siden jorda er en kule, vil et rutenett her i Nord-Europa på 2.5m, være over 4m ved ekvator, og den vil være rundt 1.5m i Vardø, helt nord i Norge. Hvorfor det, kan du spørre? Jo, når du ser på figur 1, eller en globus, vil du se at en skive av jorda ved ekvator, har en mye større sirkel, eller omkrets enn ved Vardø. Og hvis et rutenett faktisk skal være et rutenett, vil det være konstant antall ruter, og hver rute må derfor være mye bredere ved ekvator enn i Nord-Norge. Enig?

Men er det slik? Nei, det er ikke slik. H4 er faktisk målt på Kanariøyene, i Thailand og i

Figur 1 Jorden sett med lengde- og breddegrader
Illustration used with the kind permission of Twinkl
Educational Publishing. © Twinkl Ltd. All Rights
Reserved. Find more lovely resources at www.twinkl.co.uk

Vardø. Og alle som har målt dette ved disse plassene finner H4 rutenett som er 2.5m. Dette er det ene svaret på spørsmålet i overskriften.

Er det flere svar?

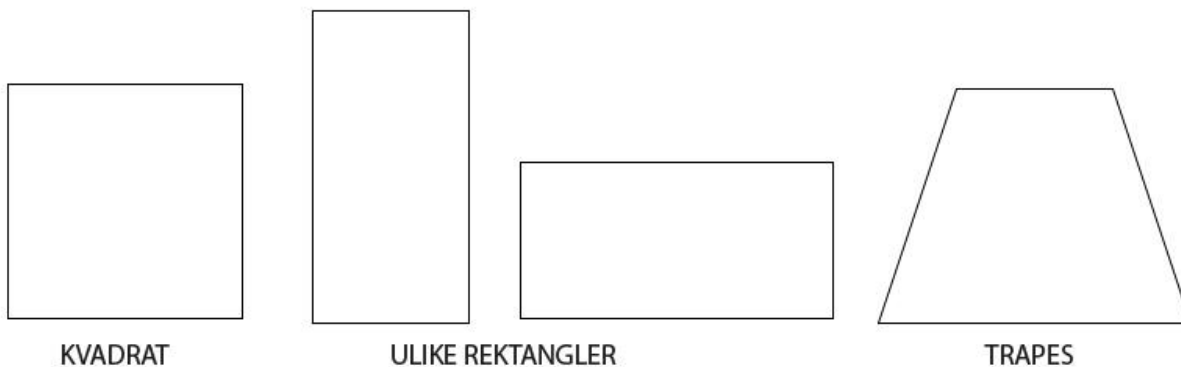
Ja, det er flere svar som peker på at H4 energirutenett trolig ikke kan være globalt. Ta en titt på både figur 1 og figur 2 så ser du kanskje noe rart, særlig ved Nordpolen, men også på vei nordover til Nordpolen. Det samme gjelder selvsagt sørover. Det er ikke firkanter, hverken rektangler eller kvadrater. Det er buede trapeser. Og da sier du kanskje, *ja, men det er noe annet med et lite rutenett på 2.5m*. Nei sier jeg, det er akkurat det samme, bare det at disse trapesene er mindre. Det spiller ingen rolle om vi ser på en fyrstikkeske eller et sett lengde- og

bredde-grader som på figur 1 - størrelsen betyr ikke noe for prinsippet er det samme. Og kanskje enda viktigere; uansett størrelse går alle firkantene våre som egentlig er trapeser til en trekant ved Nordpolen. Som beskrevet tidligere, vil et globalt rutenett som er 2.5m i Nord-Europa være ca. 4m ved ekvator og 1.5m helt nord i Norge, faktisk være 0m og ikke-eksisterende i punktet som er Nordpolen eller for den saks skyld Sydpolen. Vi klarer ikke, uansett hva vi gjør, å brette et firkantet nett rundt en kule. Selv fyrstikkesken må klemmes sammen i toppen til en perfekt trekant for å passe nøyaktig rundt Nordpolen. Det er det jeg begynte med - kuler og firkanter er lite kompatible.

Oppsummering

Dette var det andre svaret på spørsmålet i overskriften. Jeg mener at jeg har besvart spørsmålet i overskriften så langt jeg klarer å se dette, men det kan hende jeg har oversett noe. Men får du dette til å stemme? Det er opptil deg. Vi har alle forskjellige meninger og tanker, vi har også forskjellige måter og evner til å se saker og ting på. Men stadig nye ting vil åpenbares for den som er villig til å 'se'.

Men hvis det nå en gang er slik at Hartmann's energirutenett ikke er globalt - hva er det da? Da kan det bare være lokalt, dersom det faktisk finnes, og det gjør det vel? Ikke sant? Men dette er en helt annen fortelling.

Figur 2 Ulike geometriske figurer

Guidet av universet

Se eksempler på YouTube

Terje Nordkvelle

Kan universet lede oss til konkrete steder og objekter? Det var spørsmålet jeg stilte meg da jeg startet YouTube-kanalen "Guided".

To ganger i uken publiserer jeg videoer der universet først viser meg et område på et kart, for så å guide meg når jeg ankommer det aktuelle stedet.

Virker det?

Så langt er svaret ja. Totalt har jeg blitt guidet rundt 30 ganger og har aldri opplevd å bli vist et sted som er utilgjengelig, som midt på havet eller på et høyt fjell.

Jeg har alltid havnet et sted der det har vært mulig å finne frem til objektet. I Sandefjord ble jeg vist veien til en hage full av morsomme statuer, laget av en mann med motorsag. Stikkordet jeg mottok i forkant var "glede".

Hvis prosjektet mitt ikke er styrt av andre krefter, hva er sjansen for at jeg skulle finne denne hagen i et tilfeldig boligstrøk?

Har jeg alltid vært sikker? Svaret på det er nei. Ved flere anledninger har jeg vært usikker på om jeg har funnet rett sted og gjenstand.

Hvorfor?

Målet mitt med kanalen er å gjøre folk nysgjerrige på de kreftene som er rundt oss til enhver tid. Jeg håper og tror at vi mennesker ville oppført oss bedre mot hverandre, hvis vi visste hva som bor i oss.

For å gjøre dette så lite mystisk og så hverdagslig som mulig, bruker jeg gjenstander som penner, bilnøkler og vannflasker som

pendler når jeg filmer. I tillegg unngår jeg uttrykk som "Høyere selv", "Gud" eller "Guider", og sier i stedet "Universet".

Nyttige erfaringer

Jeg har brukt pendelen på kart, men ser nå at søkevinkel opp/ned fungerer vel så godt. Jeg kjøpte søkevikler som har håndtak (hylser), da kan de holdes opp/ned også. Den lange delen av søkevinklene kommer da nærmere kartet enn hvis jeg holder vanlig. Jeg lar vinklene vise fra to forskjellige retninger. Der stengene møtes, er målet.

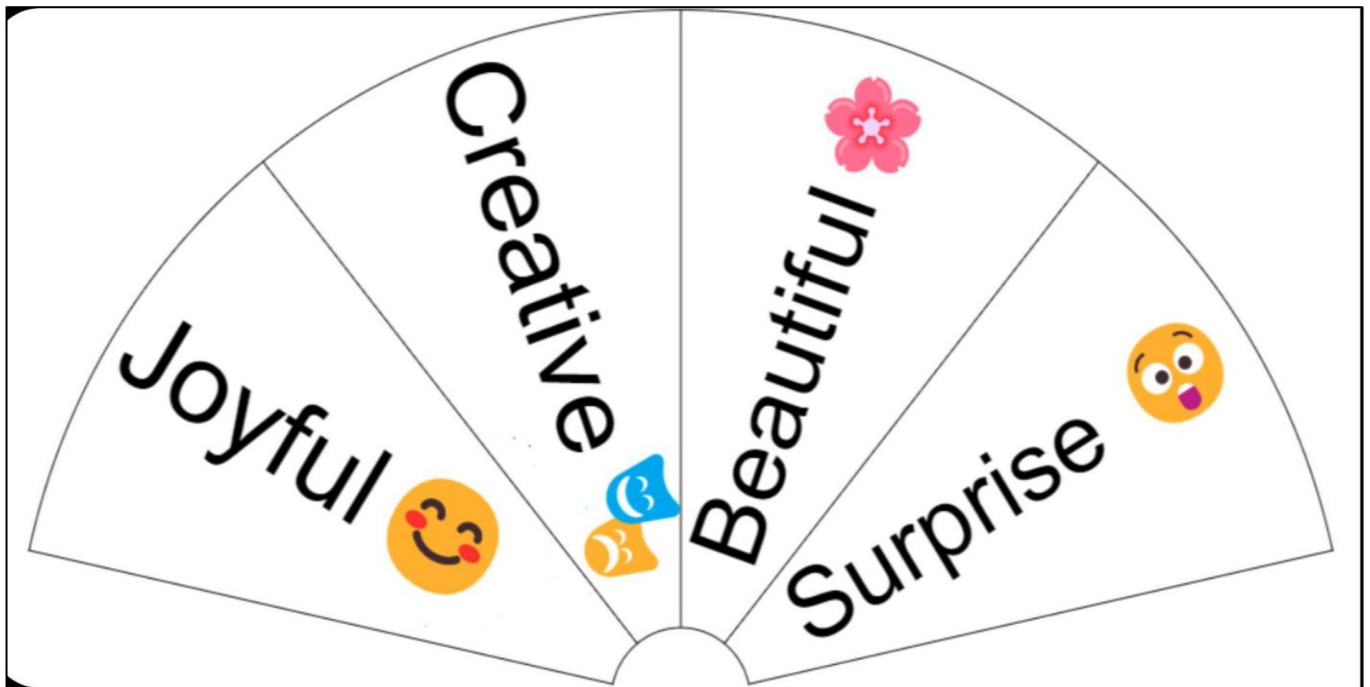
Det å bygge en relasjon ser jeg som viktig. Jeg snakker ofte med denne kraften, også når jeg ikke skal ha hjelp til noe. Hvis du er trøtt, irritert eller lei, vent til du kan kjenne takknemlighet, åpenhet og nysgjerrighet før du spør.

For å sikre at svarene blir korrekte lar jeg pendelen fortelle meg når jeg er klar for å stille spørsmål. Jeg lukker øynene, roer tankene og fokuserer på pusten. Pendelen skifter retning over til "klar" når jeg er fokusert nok.

En annen vanlig årsak til upålitelige svar er at spørsmålet er unøyaktig eller uklart. Jeg har gode erfaringer med å skrive det ned i forkant for å sikre at det ikke kan tolkes på flere måter.

Hvis jeg holder kontakten med kraften for lenge, blir svarene uklare eller feil. Jeg har best erfaring med å formulere spesifikke, klare spørsmål og kommunisere i så kort tid som mulig.

(fortsettelse side 10)

I tillegg til å pendle over kartet pendler jeg over denne: er det jeg skal finne noe gøy (joyful), kreativt (creative), vakkert (beautiful), eller er det en overraskelse (surprise)? Jeg har laget vifta med utgangspunkt i en mal fra www.subtil.net.

Sandefjord: Her ble jeg guidet til en hage full av morsomme statuer
Foto: Terje Nordkvelle

Larvik: "Noe vakkert" jeg ble guidet til
Foto: Terje Nordkvelle

Tønsberg: Disse fant jeg i skogen. Er det graver?
Foto: Terje Nordkvelle

Det å spørre om universet er villig til å hjelpe deg med spørsmålet er også en god rutine. Husk at du kan få "ja" på spørsmål om du kan spørre om temaet, men "nei" på om de er villige til å gi deg rett svar. Ellers er det viktig å stole på første retning som blir vist eller første svar du får.

Mitt mål er at seerne av kanalen blir nysgjerrige og begynner på sin egen reise. Jeg håper også at folk skjønner at de ikke trenger å være verken religiøse eller spirituelle for å få tilgang til denne kraften. Den er vi alle født med.

YouTube-kanalen er her:
<https://www.youtube.com/terjenordkvelle>

John Gurslis foredrag om sitt liv og virke

Christian Kjellberg

Dette er et forsøk på oppsummering av inntrykk fra en lang og spennende stund med John Gursli i forbindelse med årsmøtet på Gaia senteret i 2023.

John Gursli åpnet foredraget sitt med følgende; «Tror dere at det finnes tilfeldigheter? Tro om igjen – alt har en bakgrunn.»

John ble født på Notodden og ble etter hvert en lokal kjendis. Han ble blant annet en meget dyktig fotballspiller. 18 år gammel begynte han å jobbe i Norsk Hydro på Notodden og var der i 10 år, før han følte at han måtte gjøre noe annet. Han fikk jobb i Oseberg-prosjektet til Norsk Hydro på Lysaker. Omtrent samtidig kjøpte han et helsestudio på Notodden. Han pendlet mellom Oslo og Notodden, men etter 1 år fant han ut at dette ikke var liv laga.

John sluttet i Norsk Hydro og begynte med magnetterapi. Vi er nå på slutten av 1980-tallet. Han gikk på kurs og fikk også agentur på magneter til denne behandlingen. Han slo seg sammen med Terje Kleven og de to drev virksomheten «Norsk Magnet Terapi». Han laget et hefte; «*Har du jordstråling i din bolig?*».

De trengte selvsagt penger og var avhengig av lån. Det fikk de i DnB, selv om banksjefen ikke hadde noe tro på et firma som drev med magnetterapi, solgte magneter og søkevinkler. Men John fant stoppekranen til banksjefens hus og dermed løste det seg.

Selskapet gikk godt. De ble kjent for mange historier om magnetvirksomheten og øvrig virksomhet. De ble blant annet omtalt i bladet «Allers» og ble engasjert til å lete etter Therese (en jente som hadde forsvunnet sporløst) på søppelfyllingen i Drammen. De fant ikke jenta der, men de fant en rekke aviser med bilde av Therese.

John har holdt kurs over hele Norge om bruk av søkevinkler og pendler. Han har undervist og opplært mange naturterapeuter. Han har i mange tilfeller brukt timer på den enkelte, for de kunne ha mange sperrer. «Alle» kan gjøre dette. Ikke alle blir riktig gode, men alle kan legge inn trening på å bli gode. Barn har ikke sperrer, de tar det med en gang.

Jordstråling og vannårer

John sier at han er den mannen som har sett flest soverom i Norge. Han kom og la magnetstaver under sengene for å forhindre at jordstråling gir helseskader, og brukte kinesologi (styrketest av muskler i strålingsområde). Soverom der to sover er spesielt interessante, da auraene til begge har et «samspill» i løpet av natten, hvor eksempelvis den ene ektefellen («omsorgspersonen») skjermer den andre ved å tiltrekke seg jordstrålingen.

Når vi skal finne jordstråling og vannårer, må vi «tømme» oss først. Vi må være klare og vi må være fokuserte på det vi skal gjøre. Alle kan lære denne kunsten. Vi kan bruke mange forskjellige hjelpemidler for å få svar eller vise oss svar på det vi leter eller spør etter.

Sjel og kropp

I DNA'et vårt ligger all informasjon om universet. Det finnes milliarder av «dråper» med DNA, og hver dråpe kan lagre all informasjonen fra alt som har skjedd på kloden til all tid. Derfor skal vi gå innover i oss selv for å finne svar.

John snakket om at vi kan ha både en intergalaktisk sjel og en jordisk sjel, og at vi har både en fysisk kropp og en lyskropp.

Gaiasenteret har bygget et drivhus på 300 kvadratmeter for å forbedre mulighetene for å produsere mat selv
Foto: Tove Johannessen

Den fysiske kroppen er den som vi kaller kroppen i dagligspråket. I tillegg til den har vi en *lyskropp*. Den er der alltid og vet alt. Lyskroppen er en kopi av den jordiske. På samme måte som en mobiltelefon kan ha to sim-kort og to telefonnummer, så har lyskroppen «to sim-kort»; det ene er rettet mot universet og det andre er rettet mot den jordiske kroppen. Ved fjernhealing sender John healing opp i sin egen lyskropp, som sender videre til mottakerens lyskropp, som igjen sender healingen ned til mottakerens fysiske kropp.

Sjelen vår kan være to sjeler, med kobling mot det intergalaktiske og til det jordiske. John mener at alt som har skjedd f.eks. de siste 5000 år ligger lagret i vår intergalaktiske sjel og kan i prinsippet hentes frem.

Vår intergalaktiske sjel har en veileder og et oppdrag. Den har hatt oppdrag tilbake i gamle kulturer og den er linket til stjernebilder. Det blir lagt føringer for hva som skal skje.

Veilederen vår sender oss ned til et liv på jorden. Vi har og har hatt mange liv. *Den jordiske sjelen* er her nede for å lære, den går på en skole. Da skal vi lære alt. Å kunne forstå «alt» er en del av læringen. Å dø er et «jobb-bytte». Det finnes ingen død. I det du «kommer opp», skjønner du alt, sa John.

Våre sjeler er knyttet til sjelegrupper. Alle sjelene i en sjelegruppe er koblet sammen og får også den samme informasjonen. Treffer vi på en sjelegruppevenn kan vi ha møttes i fortiden, vi møtes i nåtiden og vi vil møtes i fremtiden. Det er kanskje noe vi alle har opplevd; at vi føler at vi har møtt denne personen før.

Johns indre utvikling

Johns spesielle utvikling av evner startet med et besøk hos maler Stein Nygård i Harstad. Han fortalte at Stein Nygård har vært klinisk død to ganger og vært igjennom lystunnelen begge gangene. Han formidler dette lyset i tunnelen i bildene sine. John sa at han så på tre av bildene og lyset ble så intenst at det formelig eksploderte i ansiktet hans. Da opplevde han at han hadde røntgensyn, han så alt, han visste alt. Denne informasjonsflyten ble helt overveldende. John mente han ble testet på om han kunne motta denne type informasjon.

Vi filmer alt igjennom øynene og vi husker i prinsippet alt som skjer gjennom øyne og hjerne. Det er derfor viktig å få i gang det innebygde kommunikasjonssystemet vårt og sørge for at omgivelsene har minst mulig forstyrrende elementer. Han snakket i den forbindelse om mobiltelefonen og stråling fra alt elektrisk utstyr. Han mente at strålingen fra mobiltelefonen var den største faren. John

kommenterte også «smarthus», som han mener ikke er særlig smart. Med mobiltelefon er det flere og flere som sender, og det skaper problemer for oss, spesielt over tid.

Etter oppvåkningen i Harstad, opplever han å få informasjon fra «oven», blant annet med beskjed om å dra til Egypt. John beretter om mange underlige hendelser som han må gjennom, veiledet av stemmen fra «oven». Når John snakker til oss i kvistgjengerforeningen, sier han at han får beskjed om hva han skal si til oss.

På en av sine mange reiser til Egypt fikk han sjansen til å komme inn i den største pyramiden av alle, Keopspyramiden. Der har han noen fantastiske opplevelser. Blant annet opplever han at han har vært Akhnaton, faraoen som avskaffet alle de gamle gudene og innførte tilbedelsen av én gud. John opplever også å bli sendt ut på en ferd i universet, hvor ett av stoppene er et sted kalt Torro i nærheten av Orion. Her får han vite; «Hit skal dere neste gang». Flere utrolige erfaringer fulgte, og alle begivenhetene og hendelsene han har vært igjennom har vært for å lære han å lede.

Det var mye spennende å se i drivhuset. F.v.: Marit H. Lillerud og Tove Johannessen. Foto: Åse Hammeren

«Tror dere at det finnes tilfeldigheter? Tro om igjen – alt har en bakgrunn.»

John sa også at han har hatt kontakt med utenomjordiske vesener, aliens, flere ganger og beskrev slike møter og de vesener han møtte. John har også fått beskjed om å skape sentra som skal kunne overleve katastrofer og greie seg selv med matforsyning og være i stand til å lære seg telepati når mobiltelefonene ikke virker og strømmen har gått. Gaia-senteret i Alvdal er et slikt senter som han har tatt initiativet til å bygge opp.

John avsluttet sitt lange foredrag med en spådom om at jorden vil bli truffet av en asteroide eller meteor. Det var et skremmende budskap, og forsamlingen ble stille og satt mest som lamslått.

Med andre ord var det en spennende og til dels uvirkelig stund med John Gursli, med mye utrolig informasjon om hans opplevelser og forbindelse med «veilederen» fra «oven» og det store lyset. Og ikke minst de fremtidsutsikter han også trakk frem på slutten.

Vi avsluttet også med en bønn om kjærlighetsenergi etter kosmisk lov; «Et hjerte i Nord, Syd, Øst og Vest, jeg ber om jordisk og kosmisk beskyttelse».

Fri energi

Paul Holmberg

Paul Holmberg er en skikkelig skandinav; han er finsk, og bor både i Norge og Sverige. Han har vært med i Norsk Kvistgjengerforening helt siden starten, og han er også medlem av Svenska Slagruteförbundet. Som kvistgjenger er han spesielt opptatt av Benker- rutenettet.

Sentrale ord innenfor energiområdet er frekvens, resonans og interferens; (hyppighet, gjenklang og samspill av forskjellige virkninger el. bølgebevegelser). Fins i ulike former – fast materiale, flytende, gass, plasma og stråling.

Man kan inndelegge energien i ulike grupper slik:
Naturlig stråling: Solen, jorden, verdensrommet
Teknisk stråling: El-felt, magnetfelt, høyfrekvent stråling, (mobil, radar)

Kjerneenergi: Kjerneenergi med fisjonsteknologi. (Fisjon: spalting av en atomkjerne i to like store deler)

Kjerneenergi: Fusjonsteknologi med høy varme. (Fusjon: to lette atomkjerne forenes til en tyngre ved frigjøring av energi)

Ny teknikk: Kald fusjon som tar energi fra eteren (luften): Fri energi

Her følger en oversikt over noen av forskerne som har arbeidet med fri energi:

Viktor Schauberger (1885–1958) Det levende vannet

Han mente at en inngående spiral gir en implosjonsenergi – implosjon (kollaps), som ikke forurenser miljøet. Virvlet vann har en høyere vitalitet. Svenske Bertil Pettersson laget en dobbeltspiral-virvler (<http://jordstralningscentrum.se/bertil-p.htm>).

Viktor Schauberger bygde en turbin som kunne oppheve tyngdekraften. Etter krigen ble han og sønnen Valter lokket til USA. Der tok de fra dem alle papirer og modeller og sendte dem hjem til

Østerrike. Etter fem dager døde Viktor Schauberger.

På en dagsreise fra Åbo til Stockholm så jeg en måke som seilte med utspente vinger på samme sted med en vindhastighet på 15 meter i sekundet. Å observere det var helt utrolig for meg, og et godt eksempel på utnyttelse av fri energi i hverdagen!

Wilhelm Reich (1897–1957)

Han oppdaget en pulserende livsenergi som han kalte «orgon». Han bygde en «orgon-akkumulator» som ga strøm til en liten motor. Hans bøker og papirer fordømtes av FDA (amerikansk matvare og legemiddeladministrasjon), og han havnet i fengsel, der han døde i 1957.

Floyd Sweet (1912–1995)

Han bygde et magnetapparat med inn-effekt 300 microwatt og med en ut-effekt på 500 watt; 1,5 millioner ganger mer. De satte det 3 kg tunge apparatet på en vekt og brukte 100-watts pærer som belastning. Ved 1000 watt hadde vekten minsket med 90%. Han ble truet til å slutte.

Edwin «Ed» Gray (1923–1989)

Han delte opp elektrisk strøm i «kald elektrisk energi» og normal elektrisk energi. Han hadde en 80 hk elektrisk motor med batterier som hele tiden var fulladet. Påtalemyndigheten tok beslag i hans motor og papirer og returnerte dem aldri. Han døde i sin butikk under mystiske omstendigheter.

Roger Stringham (1929-)

Han bor på Hawaii og eksperimenterer med sonofusjon. Han anvender ultralyd-frekvenser i tungt vann (deuterium). Deuterium koster 50 cent/g og dette grammet kan drive en bil under bilens hele levetid.

Phil Stone

Han er pensjonert collegeprofessor i fysikk fra Florida, og har et patent på en enhet som innebærer å drive en motor på vann. Den amerikanske regjeringen hemmeligstemplet siden hans patent på en urettferdig måte, hvilket hindret han fra å utvikle enheten.

Andrija Puharich (1918-1995)

Han utsatte vannmolekyler for spesielle frekvenser som er i resonans med de tetraediske vannmolekylene. Han kjørte sin husbil på vann rundt i USA og Mexico.

Randell Mills

Han er grunnlegger av Blacklight Power, som genererer hydrogen fra vann til en kostnad av 7 øre/kWh. Katalysatoren gjenvinnes. Med prosessen sf-ciht-teknikk produseres 10 millioner kW/liter vann. De får ut mer energi fra 1 liter vann enn de fire reaktorene i Fukushima. Mills teori er en liten type av hydrogenatom som han kalte «hydrino».

Blacklight Power ciht-teknikk består av en elektromagnetisk celle som gir el-strøm fra reaksjonen av hydrogen og katalysatoren. Kapitalkostnadene er 2 % av kostnadene for kull- naturgassverk. En «hydrino» elbil skulle kunne gå 138 mil på en liter vann.

Litteratur:

Olof Alexandersson: Det levande vattnet
Manning/Garbon: Revolusjonerende energiteknikk

**«Hva gjør vi nå?
Uten at noen reagerer,
kommer vi fortsatt til
å ha høye
energikostnader.»**

Mine kommentarer

Når man kjenner til alle vellykkede forsøk med fri energi fra eteren, ser man hvordan myndigheter, bedrifter og kapitalinteresser motarbeider disse oppfinnerne. Tenk om vi hadde tilgang til fri energi, da ville alle kullkraftverk, kjernekraftverk, overføringslinjer for elektrisitet, vindmøller og solcellepaneler være overflødige – likeså miljøpartiet. Luftforurensningen i byene ville bli borte.

Hva gjør vi nå?

Uten at noen reagerer, kommer vi fortsatt til å ha høye energikostnader.

Götene, 20. mai 2022

Nettsider:

www.lenr-canr.org
www.infinite-energy.com
www.newenergymovement.org
www.waterfuelcell.org

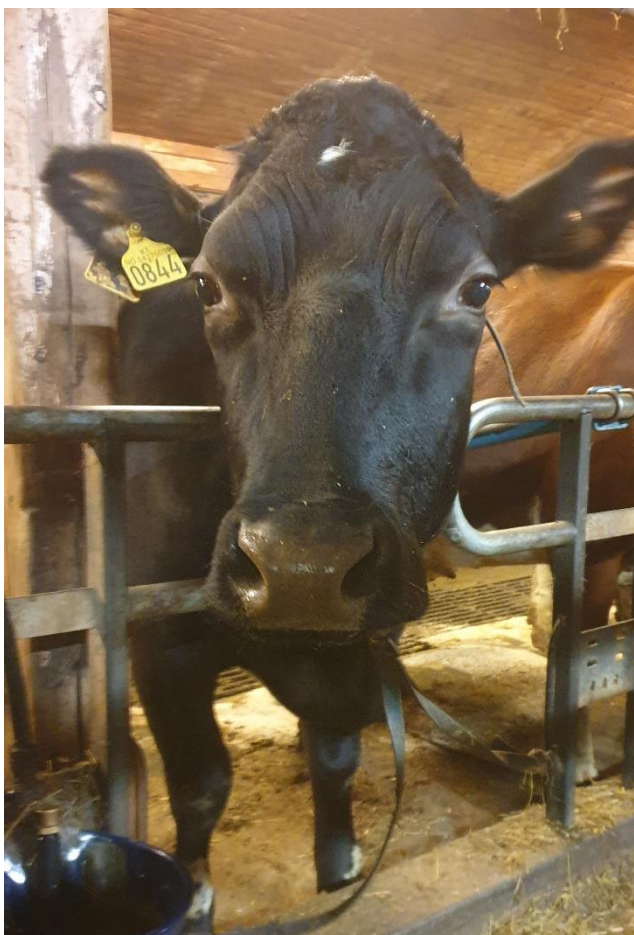

Forunderlige hendelser

Sigmund Hagen

Jeg vil gjerne fortelle om mine erfaringer med de ukjente kreftene som har besøkt meg i mitt voksne liv. Det betyr ikke at jeg har et trøblete liv, men heller at jeg er fylt av undring over det totalt ujordiske jeg har opplevd. Ettersom jeg begynner å dra på årene, så er det blitt et omfattende materiale.

Jeg har ikke tall på hvor mange uforklarlige hendelser jeg har opplevd. Noe av dette er notert og har blitt til artikler, men det meste har bare blitt liggende i fred. Men min samvittighet presser på for at folk skal få ta del i undringen over det uforklarlige som har skjedd. Det betyr at det vi som mennesker sanser og oppfatter som en umulighet, absolutt er mulig.

Ei ku i fjøset på gården. Foto: Håkon Hagen

Kua som døde og ble levende igjen

Siden 1975 har jeg opplevd flere tilfeller av at kuer og kalver i fjøset til min sønn uventet ble funnet døde. Dramatikken toppet seg med at de i ettertid ble levende igjen. Det var da ingen tegn til at de hadde opplevd skade eller sykdom, og alle var i produksjon i flere år i ettertid.

Det første tilfellet skjedde med ei ku i 1975. Hendelsen med denne kua startet ute på beite, og det virket som hun fikk graskrampe. Hun forlot beitet og la seg foran meg da jeg selv var ute. Jeg tror hun ble dirigert til dette, og til min overraskelse klarte hun å gå inn i fjøset. Etter 16 døgn uten å ha kunnet ta til seg en dråpe vann eller et eneste gram mat, ebbet livet ut ved 21-tiden om kvelden. Jeg følte en stor sorg over dette. Hadde jeg gjort nok for at dette ikke skulle skje? Dyret hadde fått behandling av to dyktige dyrleger, uten at det hadde ført til noe respons fra kua. Men morgenen etter at kua døde, stod hun på sin vante bås. Hun framstod som fullstendig uberørt av hendelsen. Hun spiste og drakk som normalt, og hun var i produksjon i flere år etterpå.

Hele denne hendelsen gjorde voldsomt inntrykk på meg. Og det gikk faktisk rundt 20 år før jeg begynte å fortelle om den. Senere har jeg blitt herdet av mange nye hendelser som har gitt meg mye undring. Jeg har imidlertid godtatt at uforklarlige, dramatiske hendelser kan være budskap til oss fra andre dimensjoner, som vi enda ikke forstår.

Kalven som døde svært brått

Jeg har også sett regelrette "henrettelser" av dyr. Ett eksempel var en cirka tre måneder gammel kalv som lekte sammen med to kamerater i en bunge like ved utgangen i fjøset. Plutselig lød det et skrik fra en av dem. Kalven var da forvandlet til en rund ball, bare hodet stakk ut. Jeg stod bare cirka to meter unna, så jeg hadde god oversikt. Jeg trykket på buken for å kjenne om det var en form for kolitt. Men denne klumpen som før var en sprudlene kalv, var nå hard som stål. Jeg måtte erkjenne at her fantes det ikke håp. Hadde prosessen tatt så mye tid som et halvt sekund, ville jeg observert det. For meg var det bare å fortelle eieren om det som hadde skjedd. Jeg følte en stor sorg, men også en mektig undring. Fenomenet var ikke jordisk.

Jeg ble lagt i gulvet

Jeg vil også fortelle om en spesiell hendelse som jeg selv har opplevd i den senere tid. Det

skjedde i månedskiftet januar/februar hvert år fire år på rad. Jeg ble løftet fra stolen jeg satt i og lagt på ryggen på gulvet uten å kunne bevege meg. Bare fingrene og hodet var ikke berørt av dette. Bevisstheten ble ikke påvirket, og jeg ga beskjed til min kone om å legge puter under nakken min så den ikke ble sår av det harde gulvet. Denne prosessen medførte ingen følelser og varte cirka to og en halv time. Det medførte ikke ubehag, verken da eller i ettertid.

Etter den siste hendelsen i 2022 ga jeg beskjed om at nok var nok og at jeg ville ha en ende på det hele. Og siden har det ikke hendt meg noe uforklarlig.

Min konklusjon er at alt det uforklarlige jeg har opplevd er krefter som kommer fra en annen dimensjon og griper inn i vår virkelighet.

Verbet vårt

Marianne Lund Tverlid

Når jeg snakker om hva jeg har gjort i løpet av en dag, merker jeg at språket vårt kanskje mangler et verb. «Jeg har kvistgått» har en litt usikker definisjon hengende i luften – er det det vi kaller det? Tittelen som kvistgjenger syns jeg er helt uovertruffen, men hva med verbet?

Det er jo ikke hele verden jeg bruker dette verbet til, men til oss i foreningen samt de nærmeste som vet (og kanskje forstår) hva vi holder på med – så hadde det vært gøy å bruke et ord med litt norsk «schwung» i (!). «Jeg har 'dowset'» blir litt for mye blanding med engelsk, syns jeg. I tillegg bør jo et felles verb dekke «alle» intuitive søkemøter, uavhengig av «verktøy» som pendel, kvist, søkevinkel, men også fysisk utslag i egen kropp (som i fingrene).

Åpner herved for en aldri så liten idémyldring i foreningen – hva skal vi kalle det vi gjør? I mitt hode dukket følgende opp, men det kan helt sikkert være andre og bedre forslag. Med andre ord: La ideene strømme på!

Jeg har kvistsøkt, linjesøkt, energisøkt, undringspeilet, energipeilet, frekvensjaktet, åresøkt, sporjaktet, energisjekket, lysjaktet, mønsterpeilet, intuisjonspeilet, intuisjonslyttet.

Eller kanskje «jeg kvistgår» er mest treffende likevel? Uansett tror jeg det er en god ting å prøve ut verbet i flere tidsformer og for alle søkemåter – da finner vi kanskje det som fungerer best? Alle innspill mottas med både smil og alvor samtidig, språk er viktig og også morsomt!

Intervju med avtroppende redaktør Sissel

Marianne Lund Tverlid

Vår eminente redaktør Sissel Astrid Fuhre har i en årrekke vært primus motor for å få utgitt Kvistgjengeren, og kan skilte med ansvaret for hele 19 utgivelser siden 2013, det første året sammen med Ingebjørg Rivedal. I en periode nå har hun ønsket å gi stafettpinnen videre, og på årsmøtet i Alvdal i juni løste det seg. Men etter så mye opparbeidet erfaring er det store sko å fylle, og vi som nå har hoppet etter henne vil gjerne høre litt mer hva hun kan fortelle før vi slipper henne helt ...

Kan du fortelle litt om deg selv?

Jeg har jobbet som lærer og har trivdes veldig godt med det. Jeg jobbet mange år i ungdomsskolen i Oslo, og i Tana og på Nesbyen. Nyutdannet kom jeg til Tana og jobbet på internatskole med mange samiske elever. Møtet med Finnmark, naturen der og den samiske kulturen gjorde et sterkt inntrykk på meg, og har preget meg for livet.

Da jeg flyttet tilbake til røttene på Ringerike, fikk jeg jobb i den videregående skolen som lærer i tegning, form og farge og kunsthistorie. Det var en herlig tid.

Nå har jeg vært pensjonist i mange år, men jeg har et stort, gammelt hus ved Tyrifjorden som har vært et viktig prosjekt for meg.

Fortell om din vei inn i kvistgjengeri

Det var faktisk bestefaren min som viste meg hvordan ønskekvissten fungerte da jeg var ei ganske lita jente. Jeg fikk prøve kvisten, og den slo ut. Jeg husker at jeg ble litt forundret, men det gjorde nok ikke noe varig inntrykk på meg.

Jeg har alltid vært opptatt av vår åndelige og ikke-fysiske virkelighet. Jeg har i tillegg hatt helseplager som jeg har prøvd forskjellige veier for å gjøre noe med. Det som har fungert best for meg er qigong, og jeg har trent qigong i mange år med en kinesisk mester. Qigong er en enkel treningsform som blant annet legger vekt

på å åpne blokkeringer i energibanene i kroppen. Her er det likhetspunkter med kvistgjengeri; å finne og arbeide med å fjerne belastninger og blokkeringer også i våre fysiske omgivelser. Likevel tok det mange år før jeg kontaktet Norsk kvistgjengerforening og meldte meg på kurs. Det skjedde først etter at jeg ble pensjonist.

I 2012 deltok jeg på mitt første kvistgjenger møte. Der skjedde det mye interessant, og jeg meldte meg straks inn i foreningen. På årsmøtet året etter ble Ingebjørg og jeg enige om å dele på redaktørjobben siden ingen av oss ville ta vervet alene. Det var en god løsning, og trygt å være to om oppgaven. Det varte ett år, og siden har jeg vært redaktør. Jeg har hele tiden samarbeidet nært med Gaute, og det har vært fint å ha han som sparringspartner.

Kan du nevne artikler du har skrevet som du husker spesielt godt?

Det mest spesielle har vel vært da jeg fikk laget intervjuet med den russiske journalisten og kvistgjengeren Viktor Fefelov. Han var i Norge for å besøke familie, og da tok han kontakt med kvistgjengerforeningen. Han snakker bare russisk, og siden jeg kan en del russisk og har vært i Russland flere ganger, var det naturlig at jeg svarte på henvendelsen. Jeg er ikke så flink i russisk at jeg kunne gjennomføre et intervju på russisk, så da var det fint å bruke Google Oversetter.

Viktor Fefelov er den fremste kapasiteten på poltergeist i Russland, og han har snakket om temaet på hovedkanalen på russisk fjernsyn. I forbindelse med intervjuet i nr. 43 i 2020 vises det til nettsider med videoer som han har laget om fenomenet. De viser at det skjer utrolig skremmende ting med poltergeist.

Jeg har truffet Viktor Fefelov flere ganger siden, og det har vært interessant å dra på utflukter sammen og jobbe med søkevinklene.

Hva vil du si er de største utfordringene for en redaktør?

Uten tvil er det å finne fram til nok og godt stoff til hvert nummer. Det er få innspill fra medlemmene, og desto mer gledelig er det når det kommer inn et uventet bidrag.

Har du noen gode tips til de som vil skrive artikler for bladet?

Ikke vær redd for å komme med ditt syn eller dine erfaringer og opplevelser. Det blir satt stor pris på at du deler med andre, for jeg tror de fleste kvistgjengere ikke har noen i sitt lokale miljø å kommunisere med. Hvis du føler deg usikker og ikke er vant til å formulere deg skriftlig, er det redaktørens jobb å hjelpe til med det.

Har du noen tanker om hva kvistgjengerbladet kan bidra sterkere til i fremtiden?

Det er ikke lett å si, men jeg kan komme med noen tanker om foreningen vår og bladet. I vår digitale tidsalder mener jeg at det er viktig å fortsette å utgi bladet i papirutgave. Det synet har sikkert noe med alder å gjøre, men jeg er ikke i tvil om at det gir bedre ro og konsentrasjon for alle å lese bladet fysisk, også for å kunne gå tilbake til tidligere nummer for å sjekke stoff. Vårt styre får Slagrutan, svenskenes medlemsblad, digitalt, og selv om jeg er svært interessert i det de skriver om, blir det oftest en litt flyktig gjennomlesing, og det blir mye vanskeligere å gå tilbake og lese det nærmere; «ute av syne, ute av sinn». Digital informasjon

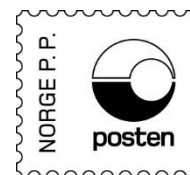
Foto: Gitte S. Henningsen

blir lett svært flyktig, for det kommer hele tiden noe nytt.

I den forbindelse vil jeg nevne kvistgjengerforeningens ganske nyetablerte facebooksider. Håpet er at medlemmer og andre interesserte vil ta sidene i bruk, og at det først og fremst vil føre til mer aktiv kommunikasjon mellom medlemmene. Da kan det kanskje også føre til at det kommer opp diskusjoner og tema som kan føre til artikler i Kvistgjengeren. Det er lov å håpe!

Til slutt vil jeg ønske de nye redaktørene lykke til med vervet, og jeg er sikker på at de vil gjøre en veldig god jobb med Kvistgjengeren!

Returadresse
Kjell Arne Drag
Kisgruveveien 91
3614 Kongsberg

Redaktørskifte

Både styret og de nye redaktørene takker vår kjære avtroppende redaktør Sissel for alt hun har bidratt med som redaktør for 19 nummer av Kvistgjengeren. Hun har gjort en kjempejobb i denne tiden. Det har vært fint for styret å vite at Sissel har tatt ansvaret for dette arbeidet. Hun har alltid vært engasjert og flink til å skaffe gode artikler. Hun har skrevet selv, oversatt fra utenlandske kilder, eller funnet forfattere, slik at vi har fått et interessant og godt blad hver gang. Les mer om henne i intervjuet på side 18-19.

De påtroppende redaktørene takker også for svært god hjelp med dette nummeret. Her kommer en liten introduksjon av redaktørteamet:

Ingebjørg Rivedal har vært medlem i kvistgjengerforeningen i flere år, og har tidligere samarbeidet med Sissel som redaktør for bladet (i nr 30 og 31 i 2013/2014). Hun er utdannet samfunnsøkonom, men ble uføretrygdet på grunn av en nakkeskade. Etter flere år fant hun behandling og opptrening som hjalp henne, og hun tok en ny utdanning for å kunne jobbe deltid som matematikklærer. Men en sånn jobb var ikke lett å få i Gol, der hun bor. Nå trives hun godt som ekstrahjelp på et koselig lite hotell på Golsfjellet. Hun har og har hatt verv i andre frivillige organisasjoner.

Hennes hovedinteresser innenfor kvistgjengeri er spørsmålet om hva det er som lager utslagene på søkeredskapene, og testing av om resultatene våre er pålitelige. Hun bruker pendel til å teste matvarer og kosttilskudd, og av og til søkevinkler til andre undersøkelser.

Marianne Lund Tverlid er ganske fersk i foreningen. Hun er utdannet dataingeniør, og har blant annet jobbet med å sikre kvalitet i faglig dokumentasjon i sin tidligere karriere som IT konsulent. I vår flyttet hun tilbake til Oslo med mann og to katter etter 6 år i Bergen, så tiden fremover vil bli brukt til å etablere livet på nytt her. Interessene er mange, men kjernen i hverdagen er Qigong (kinesisk, meditativ treningsform) og hva godt den tilfører av energi til kroppen. I tillegg er hun opptatt av å lage mat som kroppen fungerer best mulig på. Marianne vil nok finne seg et kor i Oslo snart også – det gjør godt for sjelen å synge!

Mariannes fokus innen kvistgjengeri er, som flere andre i foreningen, å søke etter den bakenforliggende årsaken til at vi finner energier. Og så håper hun at evnen til å bruke søkevinklene vil forbedres ytterligere nå som hun har funnet denne foreningen.

Sammen håper vi å få til nye utgivelser av bladet, og at flere medlemmer vil fortsette å være engasjerte og skrive artikler og historier i årene som kommer! Send oss på epost, eller ring oss, så kan vi få det ned på papiret for deg dersom du synes det er tungt å komme i gang med å skrive. Alle ønsker gode kvistgjenger-historier, og kanskje det er nettopp din vi trenger å lese nå?

ISSN 1890-3886